

Oponentský posudek na diplomovou práci

*Petra Trejbalová, David Becher a dílo karlovarského lékaře a balneologa, Plzeň 2018, 74 s.
+ VII s. příloh*

(ved. práce: prof. PhDr. Jan Kumpera, CSc., KHI FPE ZČU v Plzni)

Posuzovaná diplomová práce se věnuje problematice karlovarského lázeňství a především osobnosti věhlasného karlovarského balneologa Davida Bechera. Práce se vymezeným tématem zabývá v kontextu celkového společenského vývoje města a regionu a v souladu s profesním zaměřením autorky rovněž akcentuje didaktickou stránku dané problematiky.

Práce vznikla na základě studia odborné, zejména regionálně zaměřené literatury, a je jen škoda, že autorka nevyužila rovněž bohatého pramenného materiálu nejen muzejní, ale především archivní povahy. Mohla tak přinést více než pouze kompilovaný, byť vcelku kvalitní text.

Členění práce pokládám za logické, oceňuji především první dvě kapitoly práce, které jsou přehledné a čtivé. Třetí kapitola práce se však dle mého soudu tématu vymyká, neboť budoucnost karlovarského lázeňství není úplně tím, co by měla (a z logických důvodů i mohla) práce zaměřená na jeho historii řešit. Naopak velice oceňuji didaktickou část práce, kterou pokládám nejen za kvalitně připravenou, ale z hlediska výuky vlastivědy či regionálních dějin za výborně využitelnou.

Jak již bylo řečeno, práce je napsaná čtivě, ovšem autorka se nevyvarovala celé řady pravopisných, stylistických a syntaktických prohřešků. Nejčastějšími jsou problémy ve shodě přísudku s podmětem, s. 8 – „(s babičkou) chodili jsme...obdivovali“; s. 13 – „osobnosti, které poctili“; s. 31 – „pomohli mu informace“; ve skloňování osobního zájmena „ona“ ve 4. pádě – s. 28 – „kdo se pokusil jí zhotovit a prodat“ a v interpunkci ve větě jednoduché (přístavky) a souvětí (věty vložené). Co se týče přímých citací z literatury, prakticky všude chybějí uvozovací věty, které by citovaný text zasadily do kontextu vlastní autorčiny práce. Na s. 17 a jinde uvádí autorka z neznámého důvodu termín „osvícenství“ s velkým počátečním písmenem, kdežto např. barok či rokoko s malým. Proč se na s. 34 píše o kysličníku uhličitým, když se autorka jinde v textu zmiňuje o terminologicky správnějším oxidu? Z hlediska odborného funkčního stylu nejsou úplně ideální tvrzení typu „Není těžké uhodnout, že z placení taxy neměl nikdo radost“ (s. 10), která jsou typická spíše pro publicistiku. Absolutně nerozumím smyslu věty na konci s. 27: „Becherové nejezdili na studia do města Annabergu, ale k příbuzným do domu Annabergu, který se nacházel poblíž domu U Tří skřivanů“.

K obhajobě práce pokládám jedinou otázku: autorka na s. 18 píše o karlovarském historikovi Burachovičovi, že je „uznávaným karlovarským patronem“. Mohla by vysvětlit, co tím (zejména pojmem „patron“) měla na mysli?

Přes veškeré výše uvedené výtky a připomínky pokládám práci za celkově kvalitní a v závislosti na průběhu obhajoby navrhuji její hodnocení známkou **velmi dobře**.

V Plzni dne 28. 8. 2018

PhDr. Karel Řeháček